

EUROOPA PARLAMENT

2009–2014

Istungidokument

15.9.2010

B7-0528/2010/rev.1

RESOLUTSIOONI ETTEPANEK

nõukogu ja komisjoni avalduste alusel

vastavalt kodukorra artikli 110 lõikele 2

Kongo Demokraatliku Vabariigi suutmatust kaitsta õigust ja inimõigusi

**Michał Tomasz Kamiński, Charles Tannock, Tomasz Piotr Poręba,
Ryszard Antoni Legutko, Adam Bielan, Ryszard Czarnecki, Jacek
Włosowicz, Konrad Szymański, Janusz Wojciechowski**
fraktsiooni ECR nimel

RE\832645ET.doc

PE446.618v01-00

ET

Ühinenud mitmekesisuses

ET

B7-0528/2010

Euroopa Parlamendi resolutsioon Kongo Demokraatliku Vabariigi suutmatuse kohta kaitsta õigust ja inimõigusi

Euroopa Parlament,

- võttes arvesse oma varasemaid resolutsioone Kongo Demokraatliku Vabariigi (Kongo DV) kohta;
  - võttes arvesse 2000. aasta juunis allkirjastatud Cotonou partnerluslepingut;
  - võttes arvesse AKV–ELi parlamentaarse ühisassamblee 22. novembri 2007. aasta resolutsiooni olukorrast Kongo Demokraatlikus Vabariigis, eelkõige riigi idaosas, ja selle mõjust piirkonnale;
  - võttes arvesse ÜRO Peaassamblee 24. oktoobri 2005. aasta resolutsiooni 60/1 2005. aasta ülemaailmse tippkohtumise tulemuste kohta ja eelkõige selle lõikeid 138–140, mis käsitlevad elanikkonna kaitsmise kohustust;
  - võttes arvesse liidu kõrge esindaja Catherine Ashton ja ELi arenguvoliniku Andris Piebalgsi 27. augusti 2010. aasta ühisavaldust vägivalda taaspuhkemise kohta Kongo DV Põhja-Kivu piirkonnas;
  - võttes arvesse 2004. aasta ELi suuniseid inimõiguslaste kaitsmise kohta ja missioonijuhtide poolt 20. märtsil 2010. aastal heaks kiidetud kohalikku strateegiat suuniste rakendamiseks Kongo DVs;
  - võttes arvesse ÜRO Julgeolekunõukogu resolutsiooni 1856(2008) MONUCi volituste kohta;
  - võttes arvesse kodukorra artikli 110 lõiget 2,
- A. arvestades, et inimõiguste olukord Kongo DVs ei näita paranemise märke, vaid on endiselt tõsine; arvestades, et päevast päeva teatatakse süstemaatilistest õigusrikkumistest, sh kohtuvälistest hukkamistest, inimröövidest, seksuaalsest vägivallast ja piinamisest, mida sooritavad sõjaväelased, politsei, julgeolekuteenistused ja relvastatud rühmitused;
- B. arvestades, et lapsed on inimõiguste rikkumiste igapäevased ohvrid, mh värvatakse neid väidetavalt sunni viisiliselt relvajõududesse;
- C. arvestades, et mitmed VVOd on täheldanud inimõiguste kaitsjate rõhumise suurenemist Kongo DVs möödunud aasta jooksul, sh ebaseaduslikke vahistamisi, kohtulikku jälitamist, telefoniähvardusi ja korduvaid väljakutseid luureteenistuse kontoritesse;
- D. arvestades, et osa kasvavast inimõiguste kaitsjate, ajakirjanike, poliitiliste oponentide, ohvrite ja tunnistajate ähvardamise ja ahistamise tendentsist Kongo DVs moodustavad tapmised; arvestades, et Kongo DVs on mitmeid ajakirjanikke ja inimõiguste kaitsjaid

viimase viie aasta jooksul kahtlastel asjaoludel tapetud;

- E. arvestades, et Kongo DV teatud osades on aastaid valitsenud kodusõja seisukord, mille tulemuseks on tapatalgud, massilised vägistamised ja laialt levinud lapssõdurite värbamine;
- F. arvestades, et ÜRO allikate väitel toimus ÜRO baasist vaid ca 30 km kaugusel asuvas Luvungi külas ja selle ümbruses juuli lõpus ja augusti alguses 242 vägistamist ning alates juulist on selles piirkonnast toimunud üle 500 vägistamise; arvestades, et aruannetest nähtub, et vägistamised olid organiseeritud ja süstemaatilised;
- G. arvestades, et hiljutised tapatalgud pandi põhiliselt toime Rwanda mässulise rühmituse FDLR (Rwanda Vabastamise Demokraatlik Rinne) – mida juhivad Kongosse põgenenud Rwanda genotsiidi läbiviijad – ja Kongo mai-mai miilitsaüksuste poolt;
- H. arvestades, et ÜRO rahuvalveoperatsioonide eest vastutav abipeasekretär Atul Khare mõnisk, et ÜRO rahuvalvajad ei suutnud Ida-Kongos juuli lõpul ja augusti alguses kaitsta tsiviiliskuid relvastatud võitlejate süstemaatiliste vägistamiste eest, ning et ta sai sellest teada alles 12. augustil;
- I. arvestades, et seksuaalne ja soopõhine vägivald on Kongo DV idaosas laialt levinud ning selles osalevad konflikti kõik osapooled, k.a ÜRO poolt toetatavad valitsusväed; arvestades, et vägistamine on tänapäeval muutunud sõjapidamise vahendiks ning Kongot kutsutakse maailma vägistamispealinnaks;
- J. arvestades, et ÜRO andmetel on 2008. ja 2009. aastal Kongos teatatud rohkem kui 15 000 vägistamisjuhtumist, sh laste suhtes;
- K. arvestades, et loodusvarad ning kasum mineraalide kaevandamisest ja nendega kauplemisest on endiselt relvastatud rühmituste kontrolli all, eelkõige riigi ebakindlas idaosas, kus vaatamata ÜRO rahukaitsemissiooni MONUC kohalolekule on konflikt jätkunud mitu aastat,
  1. mõistab teravalt hukka FDLR ja nende liitlaste, relvastatud Kongo mai-mai miilitsa poolt 30. juulist kuni 4. augustini 2010 toime pandud rünnakud ja massilised vägistamised Kongo DV Põhja-Kivu provintsis;
  2. mõistab hukka kõik teised seksuaalsed rünnakud Uvira ümbruses ning teistes Põhja- ja Lõuna-Kivu piirkondades;
  3. rõhutab vajadust uurida Kongo DVs toimunud sündmusi, et selgitada välja nende toimepanijad ning võtta nad vastutusele;
  4. palub Kongo DV valitsusel teha kõik endast olenev, et kaitsta tsiviilelanikke ja teha lõpp kuritegude toimepanijate karistamatusetele;
  5. rõhutab vajadust viivitamatult läbi vaadata valitsuse ja ÜRO vahendid tsiviilelanike kaitseks ja nende vastu suunatud jõhkruste lõpetamiseks ning edaspidiseks vältimiseks;
  6. kutsub Kongo DV valitsust üles muutma Ida-Kongo inimeste elu turvaliseks ja stabiilseks

ning nõuab, et kõik Kongo DV relvastatud rühmitused paneksid relvad maha ja ühineksid rahuprotsessiga;

7. rõhutab vajadust võidelda korrupsiooni vastu ja võtta vastutusele inimõiguste rikkujad Kongo relva- ja politseijõududes ning toonitab MONUCi olulist rolli selle ärahoidmisel operatsioonide ühise planeerimise ja läbiviimise ning nõuetekohaste vastutuselevõtmise mehhanismide abil;
8. kutsub kõiki osapooli tugevdama võitlust karistamatuse vastu ja järgima õigusriigi põhimõtteid; palub Kongo DV valitsusel tagada, et inimõiguste ja rahvusvahelise humanitaarõiguse rikkujad võetaks vastutusele;
9. tuletab meelde Kongo DV valitsuse poolt riigi iseseisvuse 50. aastapäeval antud tõotust pühenduda otsustavalt sellise poliitika edendamisele, mis järgib inimõigusi ja tugevdab õigusriigi põhimõtteid;
10. teeb presidendile ülesandeks edastada käesolev resolutsioon nõukogule, komisjonile, komisjoni asepresidendile ning liidu välisasjade ja julgeolekupoliitika kõrgele esindajale, liikmesriikide valitsustele ja parlamentidele, Aafrika Liidu institutsioonidele, ÜRO peasekretärile, ÜRO Julgeolekunõukogule, ÜRO Inimõiguste Nõukogule ning Ida-Aafrika järvede piirkonna riikide valitsustele ja parlamentidele.